

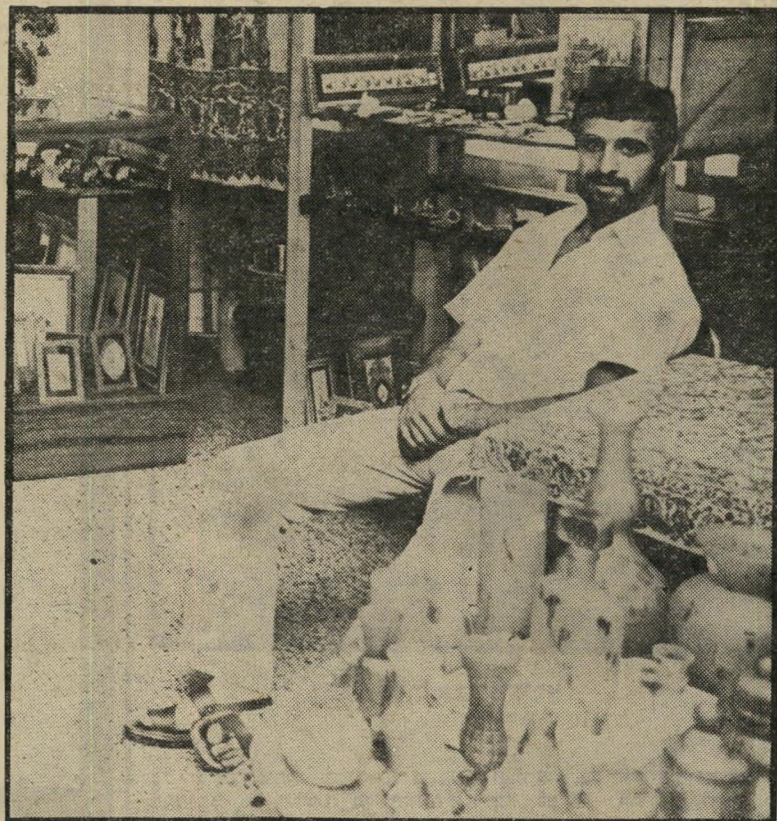
מאת יגאל לביב

התנאים המוזרים לשכירות חינוך

בדיזנגוף סנטר

צוות סטיר מציע עתה לבעלי-עסקים לפתוח עסק בדיזנגוף סנטר, והוא מציע סוכניה מושכת: במשך שש חודשים לא ישלם השוכר כל שכר-דירה. בתנאי השכירות של מינו, יחסוך הדבר לשוכר כ-200 אלף לירות. אולם קריאת החוזה, שעליו מתבקש השוכר לחתום, מגלה כי עליו להשקיע קרוב לחצי מיליון לירות במקום — השקעה שרובה לא ניתנת להעברה. וזאת חוץ מדרישות מוזרות ביותר, שלא נשמעו כמותן עד כה, אולי מפני שבעל דיזנגוף סנטר, חברת-הכנסת סמואל פלאטו-שרון, ידוע בהקפדתו על מניקור ופדיקור.

סעיף 11 בתקנון השכרת החנויות במקום קובע, כי על העובדים, אם הם גברים,

בעריחנות בדיזנגוף סנטר בלי סנדלים

לנעול כל העת נעליים מצוחצחות וללבוש גרביים, מכנסיים ארוכים, חולצות-כפתורים, ועליהם להיות מגולחים, מסורקים, בעלי ציפורניים נקיות, חגורות במכנס. עניבה — חובה.

אשר לעובדות, עליהן להיות כל העת בשמלה או בחצאית וחולצה, כשהנעליים מצוחצחות, הישער מסודר, ויש שעון-יד. אסורים: מכנסיים, חולצות-טריקו וכפכפים. הצפורניים צריכות להיות מטופחות.

מילבד ההתחייבות בעניין נטילת הציפורניים, חותם השוכר על התחייבות כי צוות סטיר רשאי להקצות לו חנות במקום שלפי ראות-עיני הצוות. לשוכר אין כל אפשרות לבחור את המקום.

עם חתימת ההסכם כבר שילם המועמד דמי הרשמה הדיפנמיים של 650 דולרים (כך במפורש, בניגוד לחוק האוסר קביעת דולר כמטבע תשלום בישראל). לצורכי החתימה מפקד השוכר ערבות בנקאית על סך 20 אלף לירות, להבטחת התחייבותו להמציא ערבויות נוספות לביצוע החוזה. כן יתן החותם ערבויות על סך 70 אלף לירות למיקרה שלא יפתח את העסק במועד שנקבע, ובצורה המוסכמת. השוכר מתחייב כי החנות תעבוד באופן שוטף לפחות שש שעות ביום, כי יהיה בה מלאי מינימלי, מוסכם מראש. השוכר ישכיר סכום מינימלי מוסכם בריהוט ובסידור-הפנים. השוכר מתחייב לשלם דמי-ניהול לחברת ניהול הבית, מסים, וישכור אביזרים לסידור החנות מצוות סטיר.

השוכר מתחייב לפתוח את החנות במועדים שיקבע עבורו. על חלון הראווה ייקבע ציון מחירים מלא. מחירי המוצרים יהיו לכל היותר בגובה המחיר היקר ביותר של אותו מוצר בחנות אחרת בתל-אביב, אך לא יעלה על מחיר זה. בכל חנות יהיו שטיחים מקיר אל קיר, הצבע יהיה אחיד בכל הקירות (לא לבן), ריהוט-הפנים יהיה חדש או מחודש, מקורות-אור יהיו מכוונים, והכל לפי תקנון הדקורציה של צוות סטיר, שיאשר כל סידור-פנים. בזמן הפעלת החנות אסור להשמיע כל סוג של רעש או מוסיקה (כך!). תהיה חובה לקנות מוסיקת-ריקע שתסופק על-ידי צוות סטיר.

אחרי עזרת חודשי החינוך, יהיה שכר-הדירה 10 דולר לכל מטר לחודש. בעת הודעת השוכר על רצונו להמשיך לשכור את החנות, אחרי עזרת חודשי החינוך, עליו לשלם דמי-תיווך לצוות סטיר, בסך 20 דולר לכל מטר. דמי השכירות ישולמו בהמחאות, שמונה חודשים מראש. להפרת חוזה-השכירות נקבע פיצוי קבוע של 2000 דולר.

מלון רמת-אביב מבקש שינוי יעוד

בעלי מלון "רמת-אביב" בתל-אביב פנו לוועדת בניין-ערים, בבקשה לאשר שינוי יעד של שטח בן 40 דונם, הגובל במלון. השינוי המבוקש: מאיזור תיירות לאיזור מגורים. שינוי היעד יאפשר בנייה של דירות או איזור מסחרי.

המישטרה משלימה חיק חקירות

נגד קצין המודיעין הראשי של המכס

במשך שנה בשעות-הפנאי שלו בחברת התעופה "מעוף", בהדרכה ובהסברה לתיירים ונוסעים. החוקרים מצאו כי אורן המשיך להיות מועסק על-ידי החברה שנים רבות, לא היתר. בתקופת עבודתו ב"מעוף" הגיש שני דו"ח על שעות עבודה שחפף כרטיסי-עבודה שלו במכס. אם כן, הצהיר כי באותן השעות עבד גם במכס וגם ב"מעוף".

וכן חושפים כי אורן קיבל מ"מעוף" מיספר ניכר של כרטיסי-טיסה לחו"ל במחיר של 10%. תקנות יאט"א מתירות מכירת כרטיסים במחיר כזה רק למי שעובד בשכר מלא בחברה. המישטרה סבורה כי יש כאן נסיון להונות את יאט"א ואת מינהל התעופה האזרחית במישרד-התחבורה, המופקד על שמירת התקנות.

גורמים בכירים מנסים עתה להציע הסדר לפיו יישפט אורן בבית-הדין ה"מישמעתי של עובדי-המדינה, ולא יוגש נגדו תיק פלילי. אורן הוא בעל ותק של 31 שנה במכס. מקורביו טוענים כי החקירה נגדו החלה ביוזמת מנהל מחלקת-החקירות של המכס, משה לנדאו, אחרי שנוצרה מחלוקת בינו ובין אורן לגבי חברות נחקרות. לנדאו הכחיש בכל תוקף טענות אלה.

יחדו ליהלומים טל

אס טל

2.5 מיליארד לירות

ביום האחרון שלפני יציאת הכנסת לפגרה, בין חוקי-ירושלים לחוקים חש"י בים אחרים, אישרה המליאה ברוב קטן חוק לתיקון פקודת מס-הכנסה (41), המוציא את היהלומנים מכלל אזרחי ישראל, ומאפשר להם להמשיך ולרמות בצורה חוקית.

החוק מאפשר ליהלומנים לנהל את ספריהם בדולרים ולא בלירות, ובכך הוא פוטר אותם מתשלום מס-הכנסה על גידול בשווי המלאי, כפי שמשלמים שאר האזרחים. היהלומנים יחוייבו לנהל

שמר הרוביץ יכולת העדפה

ספרים, אך רק מה-1 בנובמבר השנה, תחת התאריך הדחוי הקודם — 1 בספטמבר. כן קובע החוק, כי הוא יחול גם על מי שנפטר לפני תום שנת המס 1930 וכן על אותם שנציב מס-הכנסה שוכנע כי פסקו להיות יהלומנים מחמת מצוקה כלכלית חמורה בעבר. סעיף זה מאפשר לנציב מס-הכנסה לתת למעשה פטור מלא ממסים לכל מי שהיה אי פעם יהלומן — הגדרה רחבה לכל ה"דעות.

עוד קובע החוק, כי נציב מס-הכנסה יהיה רשאי לקבוע כללים לחישוב ה"מלאי וגידולו, על פני שערי מטבע-חוץ ממוצעים, שהוא עצמו יקבע אותם. כן יהיה רשאי שר-האוצר להחיל את הור"אות החוק גם על לא-יהלומנים, היינו: על כל אלה שעסקיהם מעבדים אבני חן מסוג אודם, ברקת או ספיר. סעיף זה מאפשר לשר-האוצר לשחרר ממסים כל מי שיש לו שותפות או השקעה בחנות-תכשיטים או בעסק דומה. האחים טופל, למשל, מפני "מעריב", שלהם חנות תכשיטים בתל-אביב, יוכלו ליה"נות מחוק זה.

בדיון בכנסת אמר ה"כ עדי אמו-רא"י, כי לפי חישוביו היהלומנים היו צריכים לשלם בשנת 1977 לבדה, מס

תרגיל חדש

להונאת ביטוח רכב

כמה בעל-רכב פיתחו טכניקה חדשה להונאת חברות-הביטוח. הם מבטחים את הרכב ביטוח צד שלישי בלבד. אם ניזוק רכבם בתאונה, הם לא מודיעים עליה; הולכים לחברת-הביטוח ועושים ביטוח מקיף לשלושה חודשים. אחרי שבועיים מודיעים על התאונה, כאילו התרחשה זה עתה, ומקבלים דמי-ביטוח מלאים.

על הכנסה של ארבעה מיליארד לירות; למעשה שילמו על הכנסה של 1.5 מיליארד לירות בלבד. נוסף לכך מחייב החוק להחזיר ליהלומנים, ששילמו בעבר קנסות על אי-ניהול ספרים, את סך-כל הקנסות והוא מאפשר להם להלבין הון שחור. כאשר יגישו הצהרת-הון לשנת 1979, היא תחושב לפי שער-דולר של 9 לירות, בעוד ששערו הריאלי היה 35 לירות. פירוש הדבר הוא, שהקטינו באורח מלא-כתי את שווי המלאי שלהם בשנה שלישים, וכך גם את המס.

בעוד הכנסת מאשרת את החוק, ה"נותן הנחות כה מפליגות, ערך מישרד-התעשייה חישובים המראים, כי רווחי היהלומנים גדלו בין 1975 ל-1979 פי 3.4, חרף המשבר-כביכול השורר ב"ענף. בשנת 1975 היה יבוא היהלומנים הגולמיים 6.9 מיליון קראט, בתמורה כספית של 469.1 מיליון דולר. מכאן שהמחיר הממוצע לקראט היה 68.05 דולר. קראט מלוטש הכניס באותה שנה, לפי חישובי היהלומנים, 203.26 דולר; כלומר: הכנסות היהלומנים באותה שנה, לאחר ניכוי עלות חומרי-הגלם, 135.21 דולר לקראט או 79.9 מיליון דולר לכל הענף.

בשנת 1979 עלה קראט יהלומנים מיובא 116.21 דולר, והתמורה הכספית בעבור קראט מלוטש היתה 568.51 דולר ב"מוצע. הכנסות הענף, נכזבו חומרי-הע"גלם, היו 286.4 מיליון דולר לכל הענף, או 402.3 דולר לקראט יבוא. היבוא היה 5.6 מיליון קראטים.

מכאן שהכנסות הענף בשנים אלה גדלו ב-258% בדולרים. אם יקוּזו שיעור ירידת הדולה הרי שהכנסות הענף גדלו ב-274% נטו.

מהכנסות הענף יש לנכות את ההוצאות המקומיות לשכר-עבודה, לרביית ועוד. אחרי הניכוי תתקבל ריווחיות לפני-מס, שגדלה בשנים אלה ב-240%. על כל לירה שהרוויח יהלומן בשנת 1975 הוא הרוויח ב-1979 3.41 לירות (במחירי 1975).